

NACZYTAĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (4), sie (4).

Oba a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie).

inf naczytać się (3). ◇ *fut* 2 sg naczytąsz się (2). ◇ 3 sg naczytą się (1). ◇ *praet* 1 pl m pers -smy się naczytali (1). ◇ *part praet act* naczytawszy się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.; poza tym XVII w.: naczytać.

Przeczytać wiele, z formantem na- + się wyrażającym dosyt (8) :

naczytać się kogo (1), czego (5): Ktorego Demofthená gdy czytam/ náczytác fye go nigdy niemogę: także y Cyceroná *OrzRozm* Q3; *BielSpr* C2; *SkarŻyw* A4, 321; *CzechEp* 416; *ReszPrz* 61.

naczytać się o czym (2): *Oczko* 4; A przytym fię zaraz y o wżeteczeństwach iego z Mazorią sławną wżetecznicą naczyta *CzechEp* 419.

Zwroty: »dosyc się naczytać« (1): Ták tefz y Dámáfcenowá ręká odcięta wnet fię zrosła / y innych takich cudow tu fię dofyc náczytafz. *SkarŻyw* 321.

»wiele się naczytać« (2): *SkarŻyw* A4; y wielefmy fię rozmaitych histori y náczytáli: y wiele powieści o Rzymskich Papieżách násłycháli *CzechEp* 416.

Szereg: »naczytać się i nasłuchać (a. nasłuchać)« (2): *CzechEp* 416; Tám [*w pismach Lutra*]/ dopiero walki/ háńby/ [...] iákich fię káždy náczytác y náfluchác może *ReszPrz* 61.

Formacje współrdzenne cf CZYŚĆ.